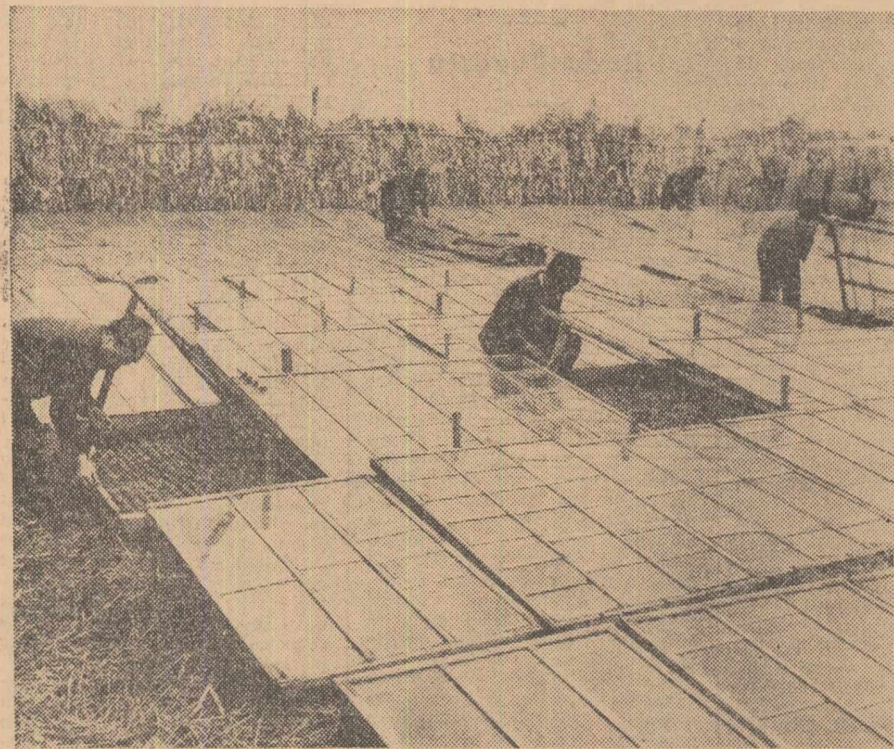

România liberă

- **Cronica teatrală: „Au fost odată... două orfeline“**
Pagina a 2-a
- **Interviul nostru cu prof. dr. T. Spîrchez despre „Specializarea medicală“**
Pagina a 4-a
- **Correspondență din New York: Intr-un triumphi de fier...**
Pagina a 6-a

TEMELIA RECOLTEI PRIMULUI AN DIN CINCINAL

În livada cooperativei agricole de producție 23 August din Dobrogea au înflorit câștii. Anul acesta însă primii boboci de floare l-au găsit pe cooperatorii agricoli cu lucrările din prima epocă încheiate. Informația o deținem de la președintele cooperativei agricole de producție, tov. Ștefan Trușcă, pe care îl întâlnim din primele ore ale dimineții printre mecanizatori.

— Campania agricolă de primăvară — dacă se mai poate vorbi de-o campanie — am început-o din toamnă, ne-a spus el. Mai simplu spus, am efectuat arături adânci pe toate suprafețele și am schimbat întreaga cantitate de sămânță cu soiuri din generația I de mare productivitate. În cursul iernii, am reparat toate utilajele și unelele. Încă din luna ianuarie am administrat, în timpul zăpezii, o cantitate sporită de azot de amoniu pe întreaga suprafață cultivată cu grâu. Avem de pe acum o experiență bună. Anul trecut am realizat 4480 kg. de porumb la hectar și aproape 3000 kg. de grâu, produsele la care a contribuit și stabilirea timpului optim. Anul acesta, primul an al cincinalului, avem condiții să obținem produsele și mai mari.

Președintele se apleacă și la în palmă pământ proaspăt discuit de cele trei tractoare care efectuează această lucrare.

— E umed și gras ca untul. Pentru noi, cei din Dobrogea, regiune în care precipitațiile sînt slabe, păstrarea apei în sol constituie o preocupare de

prim ordin. Iată de ce discutăm acum din nou întreaga suprafață.

La jumătatea drumului, peste cîmpia sură, împinzită de mașini și atelaje, îl întâlnim pe inginerul agronom al cooperativei agricole Mircea Țăpîrdea. Ne vorbește repede, succint, în timp ce cu privirea caută în zare cele două tract-

Citeva imagini de pe ogoarele dobrogene

toare care lucrează la semănat. Aflăm din spusele sale că în mai puțin de 10 zile cooperatorii din comuna 23 August au însemnat 135 hectare cu borceag pentru fin și masă verde, 30 ha. cu mazăre și 10 hectare cu sparceță. Între timp, de peste grind, a apărut un tractor. Ingerul îi iese în întâmpinare.

— Vi-l prezint pe Florea Vlădoi, unul din cei mai buni mecanizatori, ne spune. Pe sămănătoare lucrează Nicolae Samoilă, brigadier de cîmp. Ei s-au angajat să termine primii pe cooperativă semănatul din prima urgență. As-tăzi pun boabele pe ultimele suprafețe.

Ne urcăm în șaretă și ro-

bul pornește printre sole, pe un drum pe care l-a învățat și el. Profităm de răgaz și-l întrebăm din nou pe inginer:

— Ce alte lucrări se mai efectuează?

— Toate. Semănatul îl terminăm astăzi. Continuăm discutul și grăpatul ogoarelor în așteptarea timpului prielnic pentru însemnarea culturilor din epoca a II-a. În acest timp se condiționează sămînța. Anul acesta fertilizăm toate suprafețele prin chimizare. Păcat că nu știm încă ce cantitate de îngrășăminte vom mai primi. Nu ne-au fost trimise repartițiile. Consenmăm ne-cazul inginerului cu observația că organele Consiliului agricol regional trebuie să grăbească rezolvarea acestei probleme.

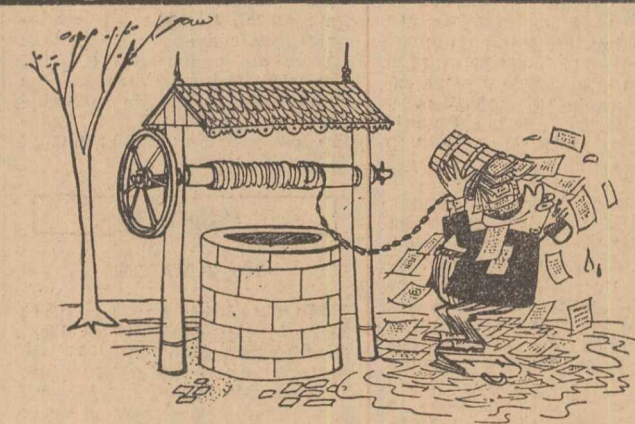
— Ajungem acum la grădina legumicolă — ne spune el. Avem 80 de hectare toate la irigați. Anul acesta vom folosi un soi de roșii, care ne dă pînă la 40.000 kg. la hectar. Ne preocupă, deopotrivă, și obținerea de culturi extratimpurii. Am dat în producție o seră imnultor, de la care am și realizat trei rînduri de răsaduri și terminăm acum un solar de 2.000 metri pătrați. Pe 3.500 metri pătrați s-a și trecut la repicat, iar în alte 2.000 s-au pus culturi forate. Am și desăcut pe piața orașului Constanța 10.000 de legături de salată, verdeturi, ceapă.

La grădina ne întîmpină un bătrînel, brigadierul Ion Păun, și o tinăre, tehniciana Angela Roșca. Amîndoi, legumicultorii cu faimă în părțile Constanței.

Aflăm de la ei că de două zile mecanicii cooperativei au terminat verificarea instalațiilor de irigați și sudarea conductelor. Vor face chiar și o probă motoarelor. Anul acesta vor iriga în plus 60 de hectare cu porumb și 20 cu lucernă. Sursele de apă sînt și mai mari. Ingerul ne asigură că în anii următori se va extinde irigați pe 140 hectare.

...Adăugînd secvența muncii însoțite de legumicultorilor la cea reținută în cîmp și la zootehnie, obținem imaginea hîrniciei cu care cooperatorii din comuna 23 August pun acum temelie de belșug recoltei primului an din cincinal.

P. ZARNESCU
correspondentul
„României libere“

Reprezentantul I.G.O. Cimpulung: — Ce apă bună dă fîntina asta!...
Desen de GH. CHIRIAC

PIA RADULESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

Ca în miez de primăvară...

Imaginile fixate pe peliculă de fotoreporterul nostru în sat la Padea, raionul Craiova, par să ne transporte în timp undeva pe la mijlocul lui aprilie, în plină primăvară. Dornici să contribuie la înflorirea cooperativei lor, la creșterea propriei bunăstări, cooperatorii folosesc zilele prielnice pentru a face unele lucrări menite să conducă la mai bună folosire a fondului funciar.

Pe malul Jiului, la răsadnițe, brigada legumicolă a cooperativei este și ea în plină activitate. Anul trecut grădina de legume a adus în casa cooperativelor agricole venituri în valoare de 55.000 lei pe fiecare hectar. Pentru anul acesta cooperatorii din Padea și-au propus să sporească producția, să mărească veniturile la hectar cu 5.000 lei și să extindă cu încă zece hectare suprafața de grădină iri-

gată. În momentul de față ei pregătesc răsaduri pe 1.016 m.p. de răsadniță. Au amenajat în plus încă 4.500 m.p. de răsadnițe pentru repicat, folosind prefabricate din beton. În cliseul din stînga brigadierul Mircea I. Radu împreună cu grădinarul Chirilă Mitroi, Ion I. Călușaru, Constantin P. Cristea și alții îngrijesc răsadurile de tomate, varză și ardei care au răsărit și se dezvoltă frumos.

Pe terenurile în pantă, terasate în prealabil, cooperatorii din Padea au plantat în anii anteriori 30 de hectare cu viță de vie din care jumătate se află pe rod. Acum, aproape întreg satul a luat cu asalt un deal (oliseul din dreapta). Lucrarea se desfășoară cu spor, cîteva terase fiind terminate.

ION BECHERU

Foto: NICU VASILE

Peste 1000 de cereri își așteaptă rezolvarea

Nu a lipsit adunare sau discuție în care, pe lângă alte probleme gospodărești, cetățenii din circumscripția noastră s-au ridicat și problema păstrării fondului de locuințe, ne spune zilele trecute unul din deputații statului popular al orașului Bacău.

Și e firească această preocupare. Este firească pe de o parte, pentru că fondul de locuințe este proprietatea statului și trebuie să fie în folosința a unui mare număr de blocuri noi, pe de altă parte, pentru că în același timp au crescut necesitățile și exigențele oamenilor. Îngrijindu-se de păstrarea acestor bunuri obștești, ei nu se achingă numai de o datorie cetățenească, ci contribuie la îmbunătățirea condițiilor lor de locuit.

Dar, în afara preocupării locatariilor pentru întreținerea fondului de locuințe, sarcini importante revin întreprinderii de locuințe și activitatea I.L.L. mai există serioase deficiențe. Ori de cite ori vine vorba despre ele, tovarășii din conducerea întreprinderii încearcă să se justifice susținînd că nu pot face față avalanșei de cereri prin care locatarii solicită reparații la imobilele în care locuiesc. Oare așa se

— Numai în anul care a trecut, ne spune tov. GH. GORITA, inginerul șef al acestei întreprinderi, din fondurile alocate pentru reparații au fost executate lucrări la un

număr de aproape 900 de imobile. Cele mai multe din aceste reparații au fost efectuate în urma propunerilor și cererilor cetățenilor.

Fără îndoială că, în comparație cu rezultatele obținute în anii din urmă, realizările din 1965 constituie un pas înainte. Starea în care se mai găsește însă unele locuințe din oraș, calitatea necorespunzătoare a unor din reparațiile executate, numărul mare de cereri nerezolvate (peste o mie) indică însă că în activitatea I.L.L. mai există serioase deficiențe. Ori de cite ori vine vorba despre ele, tovarășii din conducerea întreprinderii încearcă să se justifice susținînd că nu pot face față avalanșei de cereri prin care locatarii solicită reparații la imobilele în care locuiesc. Oare așa se

Am răsfoit registrul de cereri de anul trecut. Sînt înregistrate nu mai puțin de 5.215 cereri. De ce așa multe? În primul rînd, pentru că există o slabă preocupare pentru rezolvarea operativă a cererilor depuse. Dar să luăm cîteva exemple. Prin luna martie, locatarul Gh. Ungureanu, din str. N. Bălcescu nr. 14, a depus o cerere prin care solicita repararea acoperișului. A așteptat omul o lună, două, trei. Nu a primit nici un răspuns. În luna iunie a făcut o nouă cerere. Zadarnic. La sfîrșitul lui august a revenit cu a treia. Prin urmare, trei cereri prin care se solicita unul și același lucru. Pentru a li se executa reparația solicitată unii locatari au fost nevoiți să depună

NOUTĂȚILE ZILEI

• In „acvariile“ Ceahlăului

BACĂU. (cosp. R. I.) La păstrăvăria Schit, de la poalele Ceahlăului, a fost scoasă din incubatoare prima serie de puiți, totalizînd aproape 400.000 de păstrăvi indigeni. În vederea îmbogățirii faunei piscicole din lacul de acumulare Bicaz, ca și din apele de munte din zona cursului mijlociu al

Bistriței, în „acvariile“ Ceahlăului se vor produce în acest an aproape 2 milioane de puiți de păstrăv, lostrici și alte specii de pești. Pînă acum, în apele lacului de acumulare Bicaz au fost deversate peste 10 milioane de puiți de păstrăv.

• Lucrări pentru alimentarea cu apă a orașului Constanța

CONSTANȚA (cosp. R. I.). — În cartierul Palas-Constanța, unde s-a conturat de pe acum noua zonă industrială a orașului, au început de curînd ample lucrări de alimentare cu apă. Au fost făcute prospectiuni pentru 10 puturi cu un debit total de 1.200 litri de apă pe secundă. Recent a început construcția unui

rezervor cu o capacitate de 20.000 metri cubi de apă care va asigura consumul populației și al noilor întreprinderi aflate în zona industrială. În acest scop anul acesta se va termina rețeaua de alimentare cu apă în zona Palas-Constanța în lungime totală de 11,5 km.

• Amenajări în stațiuni balneoclimaterice

HUNEDOARA (cosp. R. I.) Întreprinderea regională balneoclimaterică din regiunea Hunedoara a luat măsuri pentru efectuarea de amenajări și de dezvoltare spațiului de cazare în cabanele turistice. Pe baza planurilor întocmite, lângă cabana Pieșirile se construiesc noi microcabane, care vor fi dotate cu un confort superior. În momentul de față continuă

de asemenea lucrările de amenajare și construcție a noii cabane turistice Costești din raionul Orăștie. De asemenea, la stațiunea Geoagiu-Băi se construiesc o cantină cu 300 de locuri pe serie.

• Importante lucrări de electrificare

Pe un front de 90 kilometri, între Iași și Bechet, se construiesc una din cele mai importante lucrări de instalare a rețelei electrice de înaltă tensiune: linia electrică de 220 kv.

Au început totodată lucrările la șase axe de electrificare rurală de 15 kv. prin intermediul cărora vor fi electrificate în acest an alte 180 de sate din Oltenia. (Agerpres).

Începînd
cu numărul
de astăzi
ziarul nostru
va apare de trei
ori pe săptămînă în
ȘASE PAGINI

Zilele de apariție
vor fi:
MIERCURI, VINERI
ȘI DUMINICĂ

Carnet extern

Secretul
„agentului
secret“

20.000 de plăști pentru o simplă legitimație și aceea falsă, nu este chiar așa de ieftin, chiar în condițiile inflației, cînd banii saigonezi sînt destul de devalorizați. Și totuși numărul celor ce se îngheșuiau să-și procure astfel de acte false la respectiva sumă era destul de mare...

Activitatea unei bande de falsificatori, care se ocupa cu confecționarea unor astfel de acte false a luat sfîrșit săptămîna trecută cînd poliția saigoneză, depistînd-o, a trecut la arestarea ei. Dat fiind descompunerea accentuată ce domnește de ani în capitala sudvietnameză unde lumea interlopă are dimensiuni destul de largi, recenta captură a poliției nu prezintă, la prima vedere, un fapt ieșit din comun. Dar, după cum s-a aflat, banda în cauză fabrica nu obișnuite acte de identitate ci legitimații de... agent secret al serviciilor americane de informații. Iar „agenții secreți“ care își cumpăraseră acest titlu de neînviat contra 20.000 de plăști, bani peșin, se foloseau de respectul act fals spre a scăpa de recrutarea în armată și în ultimă instanță de trimiteră pe front, în desigurile junglei și în mlaștinile deltei pentru a servi interesele intervențiștilor străini.

Cum în ultimul an armata regimului marionetă de la Saigon a înregistrat un număr record de desertori, în prezent poliția sa efectuează o adevărată vîntoare de oameni pentru a-i prinde pe cei nesupuși la încorporare. În această

CRACIUN IONESCU
(Continuare în pag. a 6-a)

Institutul de cercetări alimentare se preocupă printre altele de introducerea materialelor noi de ambalaj și de îmbunătățirea calității funcționale a ambalajelor pentru produsele alimentare. În cliseu: Ing. Alice Hobincu, șefa secției ambalaje, urmărește în cadrul lucrărilor de cercetare, modificările ce survin la unele preparate în noi tipuri de ambalaje la diferite condiții de mediu.

Foto: S. VIDEANU

În pag. a 3-a:

TRIBUNA ECONOMICĂ
Cum răspunde cercetarea
cerințelor producției?

CONST. AZOII
correspondentul
„României libere“

(Continuare în pag. a 2-a)

TRIBUNA

ECONOMICĂ

Integrate organic în rețeaua de cercetare științifică, institutele de cercetări departamentale și-au format și lărgit tematica în funcție de necesitățile izvorite într-un domeniu sau altul al economiei. Ca urmare, contribuția lor la introducerea și extinderea tehnicii noi s-a făcut tot mai mult simțită. În raport însă cu baza materială de care dispun, cu numărul mare de specialiști care lucrează în acest sector, activitatea institutelor nu s-a ridicat în măsură corespunzătoare la nivelul impus de cerințele progresului tehnic.

Legarea cât mai strinsă a activității lor de problemele esențiale pe care le ridică

viața economică a țării noastre, valorificarea practică, în producție, a temelor cercetate, iată imperative majore, de mare actualitate, cărora, în lumina programului elaborat de partid, colectivele din institutele de cercetări departamentale sînt chemate să le răspundă printr-o muncă laborioasă, susținută.

Ancheta inițiată de ziarul nostru printre specialiștii din ministere, institute de cercetări departamentale și întreprinderi, a scos la iveală o serie de propuneri și rezerve a căror valorificare va permite o sporire a eficienței activității cercetătorilor.

racter tehnic și economic. Așa, de exemplu, pe baza acestei colaborări în trimestrul I și II 1965, la un bloc de pe șantierul de locuințe Bercei a fost experimentată folosirea panourilor pentru fațade la blocurile executate după proiecte tip. Izolarea și tratarea hidrofulă a rosturilor de la panourile mari — o problemă care ne crează mari dificultăți — a figurat și ea în planul comun de cercetare de care vorbeam. De altfel, soluția găsită a fost și experimentată, tot anul trecut, la blocul E-13 Bercei. Dar colaborarea s-a oprit la acest stadiu al experimentului, pe care INCERC avea datoria să le elaboreze, face practic imposibilă generalizarea rezultatelor.

Este desigur un aspect al modului deficitar în care, în unele cazuri, se finalizează co-

laborarea cercetătorului cu a practicianului din întreprindere și care a fost susținut și cu alte exemple de către vorbitori.

Fîind legate direct de producție, laboratoarele uzinale trebuie să devină cîmpul unei intense activități de cercetare. Și nu de puține ori practica a dovedit că aici pot fi obținute rezultate deosebite. Exemplul fabricii de geamuri din Mediaș este elocvent, colectivul acestei întreprinderi reușind să pună la punct tehnologia de fabricare a geamului securit, sortiment cu largă întrebuințare în economia națională. Fructificarea unui asemenea potențial impune o mai strînsă colaborare între institut și întreprindere și invers.

„De mare interes mi se pare în acest sens — ne relatea ing. GH. SPRINCENĂ, șeful serviciului de pregătire și valori-

ficare a cercetărilor din I.P.C.M.C. — lansarea unor teme de cercetare complexe — cu rezolvare eșalonată pe etape — care să antreneze atât laboratoarele uzinale cit și cadrele din institut. De altfel asistența tehnică a specialiștilor din institut este necesară încă în faza elaborării planurilor de cercetare a laboratoarelor uzinale”.

Unii specialiști de la INCERC ne-au confirmat tendința care se manifestă în activitatea acestui institut și anume golanța pentru rezolvarea unui număr prea mare de probleme. Practic acest fapt duce la dispersarea forțelor, la un randament scăzut. În plus, soluțiile care se aduc riscă o oarecare întîrziere iar timpul afectat de cercetător confruntării rezultatelor cu practica este mult diminuat.

finisării panourilor mari. Este un lucru verificat că, folosirea panourilor mari prefabricate constituie un important pas pe linia industrializării construcțiilor. Extinderea cu fiecare an a acestei metode crează premise pentru scurtarea duratei de execuție, creșterea productivității muncii, reducerea consumului de material lemnos. Dar se poate vorbi de obținerea unei eficiențe maxime a aplicării acestei metode evident valoroase? Încă nu, aștia vreme cit tencuiala, finisajul panourilor se mai execută manual, pe șantier. Cercetătorii n-au manifestat suficient interes și continuitate în muncă pentru găsirea unor metode și soluții pentru mecanizarea operațiilor de finisaj, prin reducerea și chiar excluderea proceselor umede din apartamente, prin folosirea unor materiale noi, superioare”.

Așa se explică de ce, în raport cu lucrările de structură, consumul de ore afectat operațiilor de finisaj se menține destul de ridicat.

O carență mai veche, tot de această natură se constată și în activitatea INCERC. Un exemplu în acest sens ni l-a furnizat ing. I. ANDRONESCU din direcția tehnică a M.E.F. — care ne-a relatat: „Cercetările întreprinse în domeniul utilizării lemnului densificat nu s-au aplicat pe scară industrială, deși producția reclamă acest lucru. Cauza? Ne-realizarea instalațiilor de impregnare sub presiune la întreprinderile beneficiare”.

Asupra răspunderii pe care o incumbă aplicarea și valorificarea rezultatelor obținute în cercetarea științifică s-a oprit în cuvîntul său și dr. E. TRATNER, șeful secției de cercetări economice a Institutului de cercetări alimentare. „Investigația tehnică — ne-a spus interlocutorul nostru — trebuie să meargă paralel cu analiza economică a soluțiilor posibile, spre a putea ajunge la cea optimă. Din experiența acumulată de institut, am ajuns la concluzia că cercetarea tehnico-științifică se cere fundamentată pe parcurs de analize economice care să străbată trei faze: analiza pe bază de ipoteze a eficienței economice a propunerilor de teme de cercetare pentru înscrierea lor în planul de cercetare a Institutului; analiza pe bază de date experimentale a eficienței economice a cercetărilor încheiate și analiza eficienței economice a efectelor parțiale a aplicării în producție a rezultatelor cercetărilor, în vederea extinderii și generalizării lor.

Prin faza primă a analizei eficienței economice se creează condiții de a se preîntîmpina irosirea unor forțe de muncă de înaltă calificare pentru lucrări care în practică s-ar dovedi neactuale, neefi-

ciente și deci neaplicabile. A doua fază a analizei eficienței economice preîntîmpină angajarea inutilă de fonduri pentru proiectare și introducerea în producție a concluziilor cercetărilor atunci cînd acestea nu corespund rezultatelor scontate, iar a treia fază a analizei este menită să prevină aceleași cheltuieli în cazul generalizării.

Analiza economică pe faze principale de cercetare completează — prin traducerea fenomenelor tehnologice în fenomene economice — procesul de cunoaștere specific în domeniul științelor naturii și tehnice, pînd orienta direcția desfășurării experimentărilor, spre găsirea celor mai eficiente soluții pentru producție.

Această analiză poate contribui totodată — prin eliminarea încă în fazele de documentare sau laborator a unor soluții tehnice neeconomice — la micșorarea frontului de investigație a temei de cercetare, ceea ce permite în schimb adîncirea și rezolvarea ei multilaterală. În această concepție, analiza economică se integrează ca o parte componentă în ansamblul cercetărilor științifice. Aș spune că începe să se contureze o nouă subramură a științei economice ce ar putea fi denumită pentru început „analiza economică a cercetărilor tehnico-științifice care modelează aplicarea în producție a rezultatelor tehnice și tehnologice ale cercetărilor, apropiate laboratorului, uneori încă abstracte, de uzina concretă și asigură eficiența optimă”.

Referindu-se la cerința scurtării termenelor de aplicare a rezultatelor cercetărilor în producție, numeroși participanți la ancheta noastră au insistat în cuvîntul lor asupra necesității lărgirii experimentărilor în faza pilot sau semi-industrială, precum și asigurarea unor condiții adecvate experimentărilor, îndeosebi pe șantier. O mai judicioasă coordonare a planurilor organizațiilor și întreprinderilor care trebuie să contribuie la rezolvarea temelor de cercetare precum și găsirea unor mijloace de stimulare a cadrelor din întreprinderile care aplică tehnica nouă, ar fi în măsură să influențeze pozitiv asupra ritmului de introducere în practică a rezultatelor obținute de cercetare. Am reținut, ca o propunere judicioasă, studierea posibilității de a se elabora un plan comun, în care să se cuprindă pentru fiecare temă atât activitatea propriuzisă, cit și sarcinile și răspunderile organizațiilor colaboratoare și ale beneficiarilor care trebuie să aplice rezultatele în practică. Acest plan să fie de fapt planul tehnic care va deveni astfel cu adevărat un puternic instrument de introducere a tehnicii noi.

CUM RĂSPUNDE

CERCETAREA

CERINTELOR

PRODUCȚIEI?

O filtrare mai judicioasă a temelor

Este actuala metodologie de plan în măsură să asigure premisele sporirii eficienței muncii de cercetare departamentale?

Opiniile interlocutorilor noștri relevă faptul că actuala metodologie de elaborare a planului de cercetare este susceptibilă la unele „rețușuri” și perfecționări.

„În cadrul activității noastre — ne-a declarat tovarășul V. VĂITUȘ, secretar științific la Institutul de cercetări forestiere (I.N.C.E.F.) — temele ce privesc cercetarea fundamentală sînt an de an preocupătoare în raport cu cele legate de cercetarea aplicativă. De bună seamă, aceea este și un rezultat al faptului că în cadrul Academiei Republicii Socialiste România nu există o secție puternică care să studieze teme mari, de perspectivă, legate de dezvoltarea patrimoniului forestier și a economiei forestiere în general. Așa se explică în parte insuficiența preocupare acordată problemelor legate de cerințele imediate ale producției”.

Această situație, aparent motivată, nu absolvă însă de răspundere atît Institutul cit mai ales Ministerul Economiei Forestiere de faptul că în planurile anuale se prevăd uneori teme de cercetare pentru care nu sînt create condiții de aplicare imediată.

„Încă din 1963 — ne spunea tovarășul AUREL RIZEA, directorul C.I.L. Pipera — se lucrează la crearea unor furnituri de fag inobilat cu toate că pînă în prezent acest material nu și-a găsit încă un domeniu precis de aplicare”.

La specificul Institutului de cercetări în construcții și economie construcțiilor (INCERC), a cărui activitate de cercetare trebuie să aibă în vedere cerințele a numeroși beneficiari — ministere — care au activitate de construcție, situația este întrucîtva alta. „Deși mecanismul de elaborare a planului institutului este bun — a subliniat în cuvîntul său ing. MIRCEA LUPAN, director științific — sînt însă cîteva premise esențiale care nu sînt folosite cum ar trebui. M-aș opri pentru început la faptul că o serie de beneficiari ai institutului ne solicită ajutorul în rezolvarea unor probleme ce pot fi soluționate cu forțele lor proprii. Iată, de exemplu, Ministerul Industriei Construcțiilor ne-a

cerut să efectuăm o serie de încercări de verificare a calității producției de beton celular. Or, se știe că betonul celular se produce în întreprinderi noi, recent intrate în funcțiune, care dispun de laboratoare uzinale proprii bine dotate. În plus, M.I.C. are institutul său departamental de cercetări de materiale de construcții și un laborator central de încercări în construcții. De asemenea, foarte multe șantiere și întreprinderi de construcții din capitală, din M.I.C., M. I. Ch. se adresează direct institutului, pentru controlul calității betoanelor cu metode nedestructive, deși, în prezent, ministerele dispun de laboratoare centrale bine dotate pentru astfel de încercări”.

„Evident este în primul rînd o lipsă a noastră — a rețut această idee ing. ION ȘTEFĂNESCU, director științific la același institut, că nu am știut totdeauna să filtrăm din multitudinea de probleme pe cele mai importante, care corespund specificului activității noastre. Dar cu atît mai pregnant se impune în viitor precizarea caracterului cercetării la nivel departamental. Aceasta deoarece o bună parte din problemele solicitate spre a fi cercetate de noi, se încadrează în mod normal în categoria celor ce pot fi rezolvate pe calea unei organizări superioare a producției în întreprinderi”.

Specialiștii de la Institutul de proiectări în construcții și materiale de construcții și de cercetări pentru materiale de construcții (I.P.C.M.C.), sectorul cercetare, au în acest domeniu un punct de vedere propriu: actuala metodologie începe, cum este firesc, de la formularea cerințelor de către întreprindere și se continuă presupunînd bineînțeles popasuri, nu de puține ori „substanțiale”, la direcțiile generale productive și direcția tehnică din ministere (M.I.C.) pentru a se ajunge în final la institut. Apoi, o nouă întoarcere la ministere și, în fine, se poate vorbi de un plan de cercetări definitiv. Se propune în locul acestei lungi filiere, centralizarea și filtrarea inițială a temelor propuse, la nivelul institutului, bineînțeles cu consultarea și aprobarea ministerului tutelar. Avantajele ar consta în mărirea operativității și în crearea posibilității efectuării de studii tehnico-

economice la un număr mare din temele propuse, institutul dispunînd de un sector specializat în acest scop.

O confirmare a justetei și oportunității acestei propuneri ne-a dat-o ing. ARALD BERGHEANU, director în direcția

● PROPUNERI ● PROPUNERI ●

• Să se efectueze un recensămint al tuturor aparatelor de interes științific aflate în întreprinderi și institutele de cercetări în vederea depistării celor nefolosite și redistribuirii lor în funcție de necesități

• Ridicarea continuă a activității I.N.C.E.F. reclamă în cadrul acestei unități organizarea unui sector specializat de analiză tehnico-economică

• Formele de cointerese existente să fie condiționate și de realizarea integrală și la termen a obiectivelor înscrise în planurile tehnice

• Editarea de către institutele de cercetări departamentale a unor reviste de popularizare a cercetărilor care să ofere în mod sugestiv și concis informarea la zi a cadrelor din producție cu tot ce este nou într-un domeniu sau altul al activității economice

Oprit la jumătatea drumului...

tehnică a M.I.C. care ne-a declarat: „În condițiile actualei metodologii se împlinște destul de des ca întreprinderile, direcțiile generale să retragă pe parcurs temele solicitate spre cercetare. Cauza este, după cum se pare, tocmai lipsa studiului tehnico-economic aprofundat”. Iată deci că există argumente care pledează pentru asemenea studii prealabile, pentru un plus de analiză care să garanteze încă de la includerea în plan a unei teme, aplicarea ei în producție cu maximă eficiență.

În zilele noastre cînd tehnica se dezvoltă cu o mare rapiditate, factorul timp joacă un rol deosebit de important în munca de cercetare. Scurtarea duratei cercetărilor, finalizarea și introducerea operativă în producție a rezultatelor obținute sînt elemente esențiale ale creșterii continue a eficienței economice.

Elaborarea rețetelor pentru folosirea cimenturilor cu rezistențe inițiale mari, figurează pe merit printre rezultatele de seamă ale specialiștilor de la I.P.C.M.C. Din discuția purtată cu tovarășul MIRCEA HALMAGIU, ing. șef adj. la întreprinderea de prefabricate „Progresul”, am aflat însă că o asemenea realizare n-a fost finalizată încă, oprindu-se cum s-ar spune... la jumătatea drumului.

„La realizarea cimentului cu rezistență inițială mare, mă refer numai la RIM 300, s-a plecat tocmai de la nevoile acestei întreprinderi — ne-a spus interlocutorul nostru. Anul trecut, în primăvară, am primit de la fabrica de ciment Fieni, primul transport din noul sortiment. Din păcate, acest eveniment nu s-a mai repetat decît de două ori în cursul anului, cantitățile livra-

te asigurînd în medie nevoile noastre pentru o zi. Producerea pe scară industrială a acestui ciment reprezintă o necesitate de prim ordin”.

Dar după cum se constată, RIM 300 a rămas în stadiu de „cercetare încheiată”. Sînt oare greutăți în valorificarea lui pe scară industrială?

Ne-am adresat spre edificare, tovarășului SERGIU ALMĂJAN, director general în Direcția generală silicatilor din M.I.C.: „În 1966 se va asigura, ni s-a precizat, necesarul de ciment cu rezistențe inițiale mari. În acest sens s-au luat toate măsurile ca fabrica de la Fieni să-l producă cu bune rezultate”.

La Fieni însă, spre surprinderea noastră, nu se știe nimic de intenția ministerului. Ne-a confirmat acest lucru tovarășul ALEXANDRU COSTESCU, inginerul șef al fabricii. Care să fie adevărul? Se va produce în 1966 RIM 300?

Dar exemplul de mai sus nu este singura inconsecvență în urmărirea eficienței cercetărilor.

„După părerea mea — ne-a declarat ing. GEORGE MOSINOIU, directorul întreprinderii de construcții nr. 3 din Capitală — în sectorul construc-

țiilor de locuințe, activitatea de cercetare este încă departe de cerințele actuale. Mă gîndesc la faptul că multe din temele cercetate de INCERC se aplică cu nejustificată întîrziere în producție. O problemă de mult cercetată este aceea a

Cercetare — producție, o îmbinare perfectă

Cercetarea nu este un scop în sine. Ea trebuie să se desfășoare sub impulsul necesităților stringente ale producției și să răspundă acestor cerinți cu maximă operativitate. Dar pentru aceasta, așa cum a reieșit și din propunerile participanților la ancheta noastră, ministerele sînt chemate să orienteze și să coordoneze activitatea institutelor de cercetare departamentale în funcție de aceste nevoi.

Cercetare-producție. Totul trebuie întins în cadrul acestei relații. Legătura intimă între cercetare și producție — cum prea bine s-a subliniat — presupune o muncă judicioasă în toate fazele de cerce-

tare începînd cu elaborarea și definitivarea planurilor institutelor, continuînd cu verificarea și confruntarea rezultatelor de laborator cu practica de producție și terminînd cu obținerea eficienței scontate. Pe această linie ancheta noastră a prilejuit un schimb de interesante opinii, propuneri și sugestii valoroase a căror dezbateră o supunem, în continuare, specialiștilor și institutelor de cercetare departamentale.

Anchetă realizată de:
CLEOPATRA RADULESCU
LIA MARGARIT
FLORIN RADULESCU-BOTICA

Comunicări reciproce între cercetător și specialistul practician

Pentru ca un rezultat nou, obținut în munca de cercetare, să se materializeze imediat în producție este absolut necesară colaborarea strînsă dintre cercetători și uzine. Abordarea unui număr tot mai mare de probleme pe baza unor contracte directe cu diverse întreprinderi orientează eforturile cercetării precis, la obiect, ofe-

rind posibilitatea aplicării rezultatelor obținute.

Cum se desfășoară această colaborare, cum se conjugă în procesul comun de creație contribuția cercetătorului cu cea a specialistului practician în atingerea aceluiași țel: rezultatul de maximă eficiență al aplicării practice?

Evident o asemenea colabo-

rare există, participanții la ancheta noastră atestînd acest lucru.

„În cursul anului trecut — ne-a declarat ing. GH. VLAȘIE, șeful serviciului tehnic de la Întreprinderea de construcții nr. 3 din Capitală — unitatea noastră a avut un plan de cercetare operativă cu INCERC care a cuprins opt teme cu ca-

ACTUALITATEA INTERNATIONALĂ

„Venus-3“, prima stație interplanetară care a atins planeta Venus

● *O performanță remarcabilă a astronauticii sovietice*

MOSCOVA 1 (Agerpres). — Agenția TASS anunță că la 1 martie, la ora 9 și 56 minute, ora Moscovei, stația interplanetară automată „VENUS-3“ A ATINS PLANETA VENUS, DUPĂ TREI LUNI ȘI JUMĂTATE DE ZBOR ÎN SPAȚIUL COSMIC. Stația a dus pe suprafața planetei Venus un fanion cu stema Uniunii Sovietice.

Întâlnirea precisă a stației automate cu planeta a fost asigurată prin corecția zborului stației, efectuată la 26 decembrie 1965. În tot timpul zborului, de pe Pământ s-a menținut o legătură regulată prin radio cu stația și s-a asigurat recepționarea informațiilor științifice obținute. La apropierea stației de Venus, în etapa finală a zborului, legătura prin radio

cu stația automată nu s-a realizat. La 27 februarie 1966, ora 5 și 52 minute, ora Moscovei, cea-laltă stație interplanetară automată — „Venus-2“, lansată la 12 noiembrie 1965, continuându-și zborul după o orbită heliocentrică a trecut la 24.000 km de suprafața planetei Venus. Zborul acestei stații la distanța prestabilită de plane-

tă, fără corecție suplimentară a zborului, a fost asigurat doar prin plasarea precisă a stației pe traiectoria interplanetară.

Experiențele efectuate cu ajutorul stațiilor automate „VENUS-2“ și „VENUS-3“ AU PERMIS SĂ SE REZOLVE O SERIE DE SARCINI PRINCIPAL NOI ALE ZBORURILOR INTERPLANETARE ȘI SĂ SE OBTINĂ NOI DATE ȘTIINȚIFICE.

Materiale despre zborul stațiilor menționate se prelucreză și se studiază.

FRANCE PRESSE :

„O extraordinară performanță de precizie“

PARIS 1 (Agerpres). — Referindu-se la succesul realizat de Uniunea Sovietică în explorarea spațiului cosmic cu ajutorul stațiilor „Venus-3“ și „Venus-2“, comentatorul științific al agenției France Presse subliniază că atingerea de către stația automată „Venus-3“ a suprafeței planetei Venus, „reprezintă o extraordinară performanță de precizie. Cele două stații vor permite, fără îndoială să se obțină lămuriri în privința naturii magnetice, chimice și radioactive a atmosferei care înconjoară planeta“.

Prolog la mitingul din Yokosuka

Zilele trecute, scene ca cea din fotografia de mai sus puteau fi văzute pe străzile multor orașe japoneze: partizani ai păcii împărțeau manifeste, chemând la marele miting ce s-a desfășurat în orașul Yokosuka, cu prilejul împlinirii a 12 ani de la experiența cu arma nucleară americană din insula Bikini, ale cărei radiații au provocat moartea unor pescari japonezi, aflați în largul oceanului, la mare distanță de locul exploziei. La chemare au răspuns oameni din toate colțurile țării iar mitingul pentru interzicerea armei nucleare s-a transformat într-un răsunător protest împotriva agresiunii americane din Vietnam.

Correspondență din New York de la Anthony Ray

Într-un triumghi de fier...

Anumite fenomene negative ce se profilează la orizontul economiei americane concentrează atenția celor mai mulți economiști, oameni de afaceri și consilieri guvernamentali, cuprinși de reală îngrijorare, cu toate asigurările și vagul optimism al declarațiilor oficiale.

Îngrijorarea, nemăsurată și în decizia, lăsată recent de președintele Johnson, de a înscădina principalii responsabili ai economiei din administrație, să pregătească un raport asupra mijloacelor de combatere a fenomenelor inflaționiste. Observatorii subliniază că poziția optimistă a Washingtonului în problemele economiei americane consideră lucrurile dintr-un unghi electoral, intrucit, anul acesta, este sorocul alegerilor în Camera reprezentanților și Senat, etapă importantă, adevărat test, pentru activitatea partidelor democrat și republican în per-

spectiva viitoarelor alegeri prezidențiale. De aceea, cel puțin pînă la sfîrșitul anului, președintele Johnson și principalii săi consilieri n-ar dori să ia vreo măsură economică ce ar putea primejdiu popularitatea partidului care guvernează. Cu un buget uriaș de 112 miliarde de dolari, dintre care mai mult de jumătate destinat cheltuielilor militare, Statele Unite prezintă tabloul unei economii despre care se spune că lucrează „cu întrega ei capacitate“, trecîndu-se însă cu vederea că o bună parte a producției sale este destinată distrugerii în alte părți ale lumii.

„Cererea“ pe piața americană exercită o presiune crescîndă care „suprîncălește“ mecanismul industriei și sistemul financiar. Dar în timp ce forurile administrației declară oficial că primejdia vine doar din partea raportului dintre prețuri și salarii, preconizînd o politică de frînare a amîndurora dar în realitate numai a salariilor, presiunea, cu mult mai puternică a necesităților create de programele militare este amînită cu discreție. Or, evenimentele recente arată că cererea presează cu aproape toată greutatea ei asupra celor mai

importante verigi ale sistemului industrial: materiile prime de bază, mai ales cele strategice și oțelul, larg folosite în producția militară.

Se știe că guvernul a și utilizat stocurile sale strategice pentru a contracara creșterea prețurilor la aluminiu și cupru, cerută de o serie de companii. Presiuni de sporire a prețurilor au fost făcute, acum cîva timp, și de unele companii din industria oțelului, care, în ultimă instanță la diligentele Casei Albe, președintele Johnson a recunoscut că tensiunea economiei americane va fi cu atât mai mare, cu cît războiul din Vietnam va dura mai mult. El a avertizat că va fi nevoie de sacrificii și a promis că, în măsura posibilităților, acestea vor fi „voluntare“. Din partea marilor corporații și bănci, poziția față de măsurile luate de guvern contra inflației este exprimată în cuvintele „ineficace“ și „poleative“. Oamenii de afaceri revoltați „frînarea“ cererii și amînarea programelor sociale. Frînarea cererii înseamnă — fiind seama de faptul că programele militare nu vor fi reduse — frînarea creșterii salariilor.

S-ar putea spune că administrația americană se află într-un triumghi de fier ale cărei laturi sînt alcătuite din război purtat în Vietnam, încordarea economiei americane și viitoarele alegeri. Din toate acestea laturi, se dezvoltă o presiune tot mai puternică asupra Casei Albe.

venul a și luat măsura ca 10 la sută din producția de cupru să fie rezervată nevoilor militare.

Dar tendința de creștere a prețurilor nu se manifestă numai în aceste domenii. Conform datelor Departamentului comerțului, în ultimele luni au marcat o creștere generală prețurile industriale iar cele ale produselor agricole au sporit într-un an cu 9 la sută. În ultima sa conferință de presă, președintele Johnson a recunoscut că tensiunea economiei americane va fi cu atât mai mare, cu cît războiul din Vietnam va dura mai mult. El a avertizat că va fi nevoie de sacrificii și a promis că, în măsura posibilităților, acestea vor fi „voluntare“. Din partea marilor corporații și bănci, poziția față de măsurile luate de guvern contra inflației este exprimată în cuvintele „ineficace“ și „poleative“. Oamenii de afaceri revoltați „frînarea“ cererii și amînarea programelor sociale. Frînarea cererii înseamnă — fiind seama de faptul că programele militare nu vor fi reduse — frînarea creșterii salariilor.

S-ar putea spune că administrația americană se află într-un triumghi de fier ale cărei laturi sînt alcătuite din război purtat în Vietnam, încordarea economiei americane și viitoarele alegeri. Din toate acestea laturi, se dezvoltă o presiune tot mai puternică asupra Casei Albe.

1 martie

In citeva rinduri

● LA 1 MARTIE au continuat, la Geneva, lucrările Comitetului celor 18 pentru dezarmare. În cursul sesiunii, reprezentanții Angliei, Braziliei, Italiei și R.P. Polone și-au expus punctele de vedere în legătură cu problema nedisminării armelor nucleare.

● CASA UNIONALĂ DE DISCURSI A U.R.S.S. a înregistrat un disc intitulat „Concert-întîlnire cu compozitorii Republicii Socialiste România“ care cuprinde lucrări de M. Jora, D. Capolianu, P. Bentoiu și Rapsodia I de George Enescu.

● ÎN SALA DE CONCERT alor bulgari din Sofia a avut loc un concert de muzică de cameră românească. Programul a cuprins piese de George Enescu, Tudor Ciortea, Tiberiu Olah etc.

● LUCRĂRILE COMISIEI PERMANENTE SOVIETO-FRANCEZE pentru relații culturale și tehnico-științifice s-au încheiat la Paris. Programul de schimburi pe 1966 asupra căruia s-a căzut de acord, prevede dezvoltarea în continuare a colaborării dintre U.R.S.S. și Franța în domeniul culturii, științei și tehnicii.

● O DELEGAȚIE SOVIETICĂ condusă de S. K. Romanovski, președintele Comitetului pentru legături culturale cu țările străine, a sosit la Washington pentru tratative în scopul reînnoirii acordului cu privire la schimburile dintre U.R.S.S. și S.U.A. în domeniul științei, tehnicii și culturii în 1966—1967.

● 200.000 DE MUNCITORI din 60 de întreprinderi textile din Bombay au încetat luni lucrul. Greva, paralizînd întreaga industrie textilă din acest mare centru industrial al Indiei, a fost declarată pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și mărirea salariilor.

● COSMONAUTII AMERICANI Elliot See și Charles Bassett, care urmau să întreprindă un zbor cosmic cu nava „Gemini-9“ în cursul acestei veri, și-au găsit luni moartea într-un accident de avion.

Lucrările Consiliului ministerial al C.E.E.

BRUXELLES 1 (Agerpres). — În cea de-a doua zi a dezbaterilor din cadrul sesiunii Consiliului ministerial al C.E.E., s-a căzut de acord ca în luna aprilie să aibă loc o sesiune specială a Consiliului ministerial al Pieței comune consacrată exclusiv problemelor „rundeii Kennedy“. Dacă se va ajunge la un acord, scrie agenția France Presse, Consiliul ministerial va da un nou mandat Comisiei Pieței comune pentru reluarea la Geneva a tratativelor cu membrii „Comitetului celor 11“.

Tot marti, Consiliul ministerial a abordat unele aspecte ale finanțării politicii agricole comune, precum și o serie de probleme organizatorice.

AGORA ATENIANĂ — DIN NOU ȘANTIER ARHEOLOGIC

Potrivit unei relatări recente, un grup de arheologi din Grecia și din alte țări va întreprinde săpături în vederea scoaterii la lumină a uneia dintre cele mai importante construcții a Aghorei — vasta piață publică din vechea Atenă — a așa-numitei Stoa Poikile (un portic pictat) care a imprumutat numele său „stocismului“, una din cele mai influente școli ale filozofiei antice.

În prezent, Stoa Poikile — o clădire înconjurată cu coloane, care delimitează partea de nord a pieței — este situată dincolo de calea ferată Atena-Pireu, construită acum vreo șapte decenii. Guvernul grec a declarat această parte a Aghorei — unde săpăturile nu au fost încă încheiate — drept monument arheologic, astfel că linia ferată, ca și o serie de ateliere de fierărie, amplasate acolo unde s-a aflat odinioară strada Hefaisios, urmează a fi expropriate.

Construită pe la anul 460 î.e.n., Stoa Poikile — una din primele clădiri înconjurată cu coloane, aflate pe Agora — conține o seamă de picturi murale înfățișînd scene de bălăie din Troia și Maraton, ca și reprezentări ale luptelor — legendare — purtate de atenieni cu amazonele. Aceste picturi sînt opere ale unor artiști de frunte care au trăit în veacul al V-lea î.e.n., ca: Polygnotos, Mikon și, poate, Panaenios, fratele marelui sculptor Fidias.

O altă construcție pe care arheologii urmează s-o dea la iveală în această zonă neexplorată încă a Aghorei este Stoa lui Hermes, un portic denumit astfel după niște figuri ale zeului Hermes, aflate în apropiere. Amintim că mutilarea acestor statui, ca și a altora, din Atena acelor vremuri (în ajunul expediției în Sicilia, anul 415 î.e.n.) a

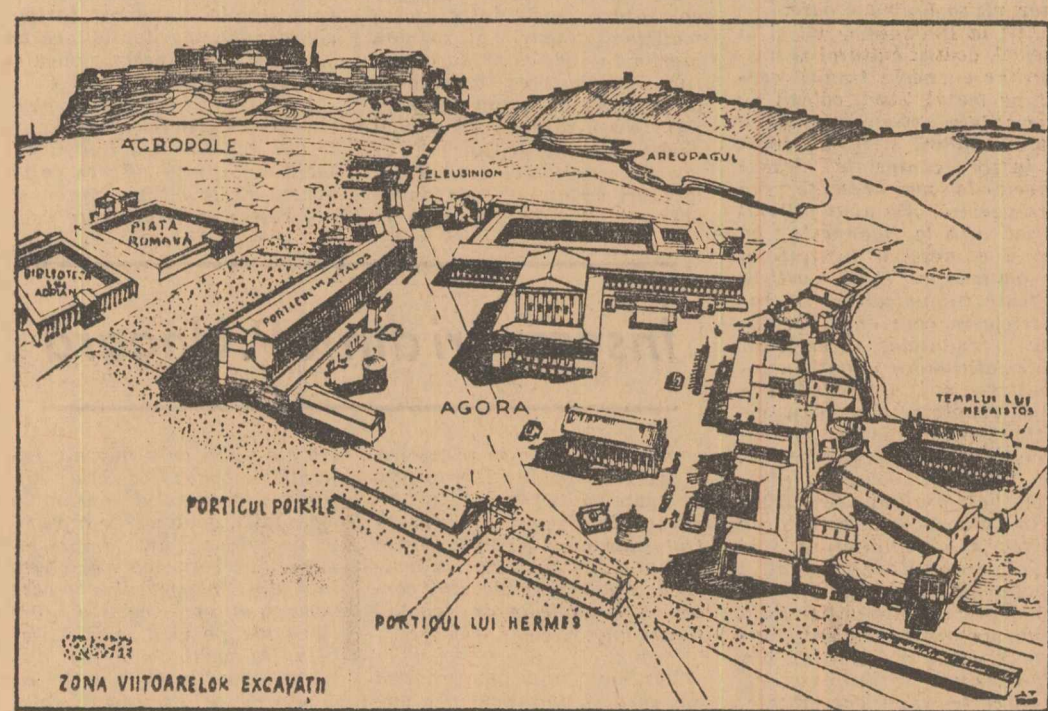
duș la arestarea ambicioșului om politic și general atenan, Alcibiade.

Alte construcții care urmează a fi scoase la lumină sînt biblioteca lui Pantanios — o bibliotecă publică, construită prin anul 100 î.e.n. — și Eleusinion, sanctuarul zeiței Demeter, datînd din sec. VI î.e.n. De asemenea, noile săpături vor înlesni accesul la două mari construcții din perioada romană — piața lui Cezar și Augustus, și biblioteca lui Adrian. La „startul“ noilor săpături au luat parte peste 100 de studenți din Grecia, Statele Unite și din alte țări.

În cursul primei faze a săpăturilor — care vor dura

aproximativ 10 ani — vor fi explorați circa 40.000 m.p. Prin aceasta, se consideră că întregul teritoriu pe care este situată vechia Agora (totalizînd circa 160.000 m.p.) va fi cercetat cu toată minuțiozitatea științifică, iar în alți cinci ani se vor efectua lucrările de amenajare și conservare.

Este vorba să se creeze mici grădini, reamintînd de cele prin care și-au purtat pașii, odinioară — cu altă folosire — istoria omenirii — Pericle, Socrate și Eschil, urmînd ca întreaga zonă de săpături să jăcă parte dintr-un parc arheologic pe care guvernul grec îl amenajează în jurul nepieritoarei Acropole.

Sukarno: „Revoluția indoneziană nu poate să fie oprită“

DJAKARTA 1 (Agerpres). — După ce relatează agențiile de presă, la Palatul sporturilor din Djakarta a avut loc luni un mare miting al organizației de tineret a Partidului Național din Indonezia.

Adresîndu-se asistenței, Subandrio, prim-viceprim-ministru și ministru al afacerilor externe, a condamnat „terorarea“ contra-revoluționară dezlanțuită în ultimele luni și a declarat că „a sosit timpul ca revoluționarii să bareze calea reacțiunii“. El a spus că „principala condiție a ofensivei hotărîte împotriva activității desfrîsurate de contra-revoluție o constituie crearea și consolidarea unității“, adăugînd că el nu cheamă la ciocniri, „dar dacă micul grup care acționează împotriva noastră recurge la teroare, vom fi nevoiți să răspundem la lovitură cu lo-

vitură. Nu ne putem opri la jumătatea drumului“.

Luînd cuvîntul, președintele Sukarno a declarat — după cum transmite agenția Reuter — că: „Revoluția indoneziană își va relua în curînd calea sa inițială cu o orientare de stînga“.

Calificînd ultimele patru luni drept „o etapă a contra-revoluției“, a vorbitorul a spus: că există și în prezent forțe care ar dori să nimicească revoluția indoneziană și cuceririle ei. Potrivit agenției M.T.I., dr. Sukarno a declarat: „Mă bucur că revoluția noastră a intrat din nou pe vechiul ei făgaș, că are loc un nou avînt al forțelor revoluționare“. „Am fost adînc convins că încercările de a abate revoluția spre dreapta vor suferi, în cele din urmă, un eșec“. În încheiere, Sukarno, a subliniat că „revoluția indoneziană nu poate fi oprită de nimeni din calea sa“.

SECRETUL „AGENTULUI SECRET“

(Urmare din pag. 1)

situație, comerțul cu acte false a devenit un adevărat business, numeroase bande — asemănătoare celei arestate zilele trecute — care activează la Saigon și în alte orașe sud-vietnameze furnizînd astfel de „scuturi“, plătite cu bani gret. Desigur însă că oricît ar fi de dornici cei vizati să se sustragă de la armată pe această cale, nu toți își pot permite să plătească luxul unei legitimații false de „agent secret american“. Așa că, neavînd bani ei încearcă să scape de uniforma armatei marionetă pe... gratis. Adică dezertînd pur și simplu. Și, nu de puține ori, chiar cu arme cu tot,

în tabăra forțelor patriotice.

Așa se face că numărul dezertorilor sud-vietnamezi crește neîncetat ajungînd numai în ultimele 12 luni, după cifre oficiale, la 113.000 de oameni. Dacă acestora li se adaugă și cei dezertați cu legitimații false, înainte de a îmbrăca uniforma militară, se ajunge la un număr care depășește efectivele armatei americane debarcate în ultimul an pe teritoriul sud-vietnamez. Iar cum în continuare nu se prevede că dezertările din trupele saigoneze vor diminua, probabil foarte curînd armata generalului Ky va fi formată numai din soldați... americani.

CRACIUN IONESCU